बलाहक *m.* Wolke; *männl. Name.*
बलि *m.* Abgabe, Geschenk, Huldigungsgabe, fromme Spende (*opp. rit. Opfer*); *Name eines Daitya.*
बलिकर्मन् *n.* Darbringung einer Spende.
बलिन् kräftig, stark.
बलिपुष्ट *m.* Krähe (*eig.* von Gaben genährt).
बलिभुज् *u.* **°भोजन** *m. dass.* (*eig.* Gaben essend).
बलिमन्त् Abgaben empfangend.
बलिवर्द *m.* Stier.
बलिविधान *n.* = **बलिकर्मन्**.
बलिष्ठ (*Superl.*) der stärkste; stärker als (*Abl.*).
***बलिसुत** Pfeil.
बलिहरण *n.*, **°हार** *m.* = **बलिकर्मन्**.
बलीयस् (*Compar.*) stärker, sehr stark. *n.* **बलीयस्** *Adv.* stark, sehr. *Abstr.* **बलीयस्त्व** *n.*
बलीवर्द *m.* = **बलिवर्द**.
बल्कस *n.* Flocken (*durch Destillation ausgeschiedene Stoffe*).
बल्बज *m.* eine Art Gras.
बल्बूथ *m. Mannsname.*
बल्बूल *m. N. eines Schlangendämons.*
बल्य kräftig, kräftigend.
बल्लव *m.* Kuhhirt (*f.* ई). *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
बल्लिहक *m. Manns-, Pl. Volksname.*
बस्त *m.* Bock.
बस्ताजिन *n.* Bocksfell.
बस्ति *m. s.* **वस्ति**.
बस्सि *Adv.* schnell.
बहल dick, dicht, umfänglich, stark, vielfach; voll von, reich an (—°). *Abstr.* **°ता** *f.*
बहिर्गेहम् *Adv.* aufserhalb des Hauses.
बहिर्द्वार *n.* Aufsenthür *o.* Platz vor der Thür.
बहिर्धा *Adv.* draufsen, auswärts, aufserhalb (*Abl.*)
बहिष्टात् *Adv.* aufserhalb.
बहिष्प्रज्ञ mit nach aufsen gerichteter Erkenntnis (*ph.*).
बहिस् draufsen, aufserhalb (*Abl.*) *Mit* **कर्** herausjagen, verstofsen, ausschliefsen von (*Abl.*); **बहिष्कृत** verstofsen, ausgeschlossen von (*Abl.*), ermangelnd, beraubt, sich enthaltend (*Instr. o.* —°).
बहु, *f.* **बहु** viel, zahlreich, reichlich, reich an (*Instr.*); *Compar.* **बहुतर**, *Superl.* **बहुतम**. *n. adv.* viel, oft, stark, sehr; mit **मन्** hochschätzen.
बहुकृत्वस् *Adv.* oftmals.
बहुगु, *f.* **ऊ** rinderreich.
बहुगुण vieldrähtig, vielfältig, reich an Vorzügen.
बहुतय *Pl.* vielfach.
बहुतराम् *Adv.* stark, sehr.
बहुता *f.* Vielheit, Menge.
बहुतिथ vielfach, viel (*mit* **अहन्**); *Adv.* stark, sehr.
बहुतृष्ण sehr durstig, nach (—°).
बहुत्रा *Adv.* unter *o.* zu vielen.
बहुत्व *n.* Vielheit, Menge; Plural (*g.*).
1. **बहुदान** *n.* eine reiche Gabe.
2. **बहुदान** reichlich gebend, freigebig.
बहुदोष *m.* grofser Schaden *o.* Nachteil; *Adj.* viel Übelstände habend.
बहुधन sehr reich; *Abstr.* **°त्व** *n.*
बहुधा *Adv.* vielfach, wiederholentlich.
बहुपत्नीक viel Weiber habend; **°ता** *f.* Vielweiberei.
बहुपद vielfüfsig.
बहुपर्ण vielblätterig.
बहुपाद vielfüfsig *o.* -versig.
बहुपाय्य *n.* eine grofse Halle (*eig.* viele schützend, *vgl.* **नृपाय्य**).
बहुपुत्र viel Söhne *o.* Kinder habend.
बहुपुष्ट sehr wohlhabend (*eig.* wohlgenährt).
बहुप्रकार vielfach; *n. adv.*
बहुप्रज *u.* **°प्रजस्** kinderreich.
बहुप्रतिज्ञ mehrere Klagen enthaltend (*j.*).
बहुप्रत्यवाय viel Unannehmlichkeiten enthaltend.
बहुभुज् *u.* **°भोजक** viel essend.
बहुभोजिन् *dass., Abstr.* **°जिता** *f.*
बहुमध्यग vielen gehörig.
बहुमन्तव्य hochzuschätzen.
बहुमान *m.* Hochschätzung.
बहुमानिन् hochgeschätzt.
बहुमान्य = **बहुमन्तव्य**.